

TROHNOBA

I V O B R N Č I Č

Ko obešenec mesec bolšči.
Temè so ko roke zarotnikov.
Poslednji korak božjepotnikov
v daljavah umira, nemí.

Tu nihče ne moli več skrušeno.
Molk kamna je mrtvecu brat.
Prerasel zidovje razrušeno
je smrtne groze osat.

Zdaj že dolgo oči si tiščimo,
samó še po kotih golčimo, sivímo ...
A motne reke teko
brez glasu za goró, za goró.

PESEM O IZOBČENCIH

I V O B R N Č I Č

Kdor bo šel po teh stezáh,
v jarem trd se bo zapregel;
le v drobtinah kruh bo stregel
s tujih miz, ves tih in plah.

Večno bo med pragoma
smrti in življenj oral
kamen duš; polagoma
sam, brez bratov bo ostal.

Nepodprt vse žive dni
bíl se bo s tegobnostjo
groze pred zagrobnostjo,
pred poslednjimi rečmi.